



АТОМНИК України

№42 (724) 16 жовтня 2014 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЗА ГІДНУ ПРАЦЮ І ДОБРОБУТ ЛЮДИНИ



СИЛА ПРОФСПІЛОК у єдності та солідарності

**НІ бідності в Україні!!!
Зупинити антисоціальну агресію!!!
STOP наступу на трудові права!!!
Реформи на користь людей, а не олігархів!!!
За гідну працю і справедливу зарплату!!!
Людина праці — найвища цінність країни!!!**

З такими гаслами 15 жовтня профспілки України пікетували Кабінет Міністрів України у рамках дій за гідну працю та боротьби з бідністю.

Рішення про проведення публічних акцій було прийнято 7 жовтня на Всеукраїнському форумі профспілок «За гідну працю і добробут людини», а також схвалено Резолюцію та Вимоги до Кабінету Міністрів України.

(Детальніша інформація буде)



Фото Людмили ГАП'ЮК та Лілії СОКОЛОВОЇ

МІЖНАРОДНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ СЕМІНАР

Профспілки: німецький досвід

Наприкінці вересня відбувся навчальний семінар у Центрі ім. Вільгельма Гефеллера (м. Бед Мюндер, Німеччина), організатором якого виступили ІГ ВСЕ, Атомпрофспілка та Фонд ім. Фрідріха Еберта. У семінарі взяли активну участь представники Східної об'єднаної організації профспілки.

Українські профспілкові лідери ознайомилися з діяльністю найбільшої у Німеччині профспілки (гірників, працівників хімічної промисловості та енергетики, загалом 615 мільйонів членів) та засадами її роботи.

Так, у Німеччині, на відміну від України, профспілки представляють, як правило, лише певні професії — об'єднуються за галузевим принципом. Наприклад, якщо механік працює на хімічному підприємстві, він входить до профспілки хіміків. Якщо на металургійному, відповідно, — до профспілки металургів. У конфліктних ситуаціях, а вони часом виникають у разі організації нового виробництва, вирішення конфліктів мають формат дискусій, бо принцип роботи німецьких профспілок, зазначали лектори, — у цілому «мирний». До того ж зазвичай на одному підприємстві існує лише одна профспілка.

Що спільного, як і в Україні, німецькі профспілки презентують себе «по-за політикою». Як відомо, з 1933 року у Німеччині профспілки ділилися за різною політичною спрямованістю і політичним забарвленням: християнські, комуністичні, соціал-демократичні тощо. Але після 1945 року профспілки Німеччини зробили для себе висновок, що саме політичний розкол робітничого руху полегшив при-



хід до влади націонал-соціалістів. І тому, аби не повторити прикрого досвіду фашизму, німецькі профспілки прийняли рішення не допустити розподілу профспілок за політичними симпатіями.

Проте, хоча профспілки у Німеччині офіційно політиків чи парламентарів не підтримують, беруть активну участь у політичному процесі — «тематично». Тобто опрацьовують актуальну для робітничого руху тему і докладають максимум зусиль, аби організувати у суспільстві відповідну дискусію. І таким чином, через обговорення в ЗМІ, представляють політичні інтереси працівників.

На семінарі було додано докладно та ілюстровано розглянуто засади діяльності на німецьких підприємствах Виробничих рад, взаємодію їх з профспілками, обов'язки права на підприємстві та обов'язки.

Частину лекцій було присвячено досвіду приватизації та впливу цього процесу на працівників. Поінформовано про дії профспілок під час об'єднання Західної та Східної Німеччини. Коли профспілки своїм обов'язком вбачали, передусім, забезпечення вивільнених з підприємств НДР працівників



новим робочим місцем, віднайдено альтернативи звільненням, таких як організація нових підприємств тощо. Завдяки зусиллям профспілок було значно пом'якшено кризову ситуацію.

На навчальному семінарі було розглянуто також мистецтво тарифних переговорів, яке полягає у тому, аби задовольнити інтереси усіх груп, представлених на підприємстві, щоб ніхто не залишився незадоволеним. І дотепер німцям це вдавалося.

Звичайно, обговорювалися й виклики, що стоять сьогодні перед профспілками. Найбільший — і це загальна у світі тенденція — невпинне зменшення чисельності членів у профспілках. Однак, зазначалося на семінарі, у Німеччині пов'язане воно не з тим, що працівники виходять з профспілок, «а з тим, що ми не можемо компенсува-

ти чисельності тих членів, людей, які вмирають». Вказувалося також на проблеми залучення до лав профспілок молоді. А також, що лише чверть серед членів профспілок — це жінки, хоча в ІГ ВСЕ частка зайнятих на підприємствах жінок набагато більша від чоловіків. Для зміни ситуації з низьким членством жінок у профспілках ІГ ВСЕ реалізує сьогодні відповідні програми (про них буде поінформовано в наступних публікаціях).

Серед напрямів роботи німецьких профспілок — усі питання, важливі для суспільства у цілому. Профспілки активно співробітничать з ученими, соціологами з питань поліпшення умов праці працівників, розвитку підприємств, збереження екології, впровадження на підприємствах новітніх технологій тощо.

Прес-центр
Атомпрофспілки



РОБОЧА ЗУСТРІЧ ГОЛОВИ АТОМПРОФСПІЛКИ

Обговорено перспективи співпраці

9–10 жовтня Голова Атомпрофспілки Валерій Матов зустрівся з керівництвом Одеського національного політехнічного університету (м. Одеса) з метою поглиблення дружніх зв'язків з навчальним закладом, який сьогодні є головним для атомників базовим вузом з підготовки кадрів для атомної енергетики та промисловості України. Було обговорено перспективи загальнопрофспілкової співпраці і на рівні молодіжних організацій вишу та інших організацій молоді Атомпрофспілки.

Відбулася зустріч Голови Атомпрофспілки Валерія Матова з ректором ОНПУ, доктором технічних наук, професором

Геннадієм Оборським, проректором з міжнародних зв'язків, кандидатом технічних наук В'ячеславом Шобіком, директором профільного Інституту — енергетики та комп'ютерно-інтегрованих систем управління — науковим консультантом, доктором технічних наук, професором Антоном Мазуренком, а також — завідувачем кафедри «атомних електричних станцій» Інституту, доктором технічних наук, професором В'ячеславом Дубковським. До речі, кафедра атомних електростанцій цього року відзначила своє 50-річчя, і, власне, з будівництва й організації цієї кафедри і розпочалася історія вітчизняної атомної енергетики в нашій країні.

У рамках зустрічі, повідомив заступник Голови Атомпрофспілки Павло Прудніков, який також брав участь у ній, з керівництвом Одеського національного політехнічного університету було обговорено проведення запланованого на вересень, але відкладеного на пізніший термін, з огляду на політичну та економічну ситуацію в Україні, XI Форуму Організації молоді Атомпрофспілки.

Передбачено проведення круглих столів за участю керівництва ДП НАЕК «Енергоатом» спільно з керівництвом Атомпрофспілки та студентів ОНПУ, представників центральної ради ОМ Атомпрофспілки з обговорення перспектив розвитку атомно-промислового комплексу, з адаптації молоді на першому робочому місці, з інших питань і проблем, які чигають на випусників під час їх приходу на виробництво. У рамках Форуму

будуть організовані спортивні змагання між збірними командами молодіжних організацій Атомпрофспілки та ОНПУ, конкурс КВН тощо.

Форум відбудеться на базі Одеського національного політехнічного університету з 28 по 31 жовтня поточного року.

Довідково. Одеський національний політехнічний університет — найстаріший вищий технічний навчальний заклад на півдні України (засновано у вересні 1918 року). За роки існування одеської політехніки зробили значний внесок у розвиток української та світової науки і техніки, у підготовку фахівців для народного господарства, зокрема атомної галузі. Випускники університету плідно працюють у всіх регіонах України та у понад дев'яносто зарубіжних державах.

Лілія СОКОЛОВА

ЯДЕРНІ І СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РОБИТ У ЗОНІ ВІДЧУЖЕННЯ

Чернобыльская атомная электростанция: поступь в нелегких современных условиях

(Окончание.
Начало в №41)

— Игорь Иванович, в атомпрофсоюзной среде зоны отчуждения большое возмущение вызвало ваше высказывание по местному телевидению г. Славутич о «поглощении» предприятий зоны отчуждения Чернобыльской АЭС? (см. «АУ» №32, 2014 г. — Прим. корр.).

— Чему нас учит Чернобыль, он учит нас быть честными. Поэтому в рамках заданного вопроса давайте ответим на очень простой встречный вопрос. С 1986 года, после того как в зоне отчуждения была организована работа вахтовым методом, прошло 28 лет. Все это время предприятия зоны отчуждения ездят на работу вахтовым методом, а коллектив Чернобыльской АЭС, обслуживая самую сложную площадку, ездит на работу со Славутича и возвращается обратно. Вызывает большое удивление, зачем же нам привозить сюда людей вахтами, содержать общежития, гостиницы, организовывать трехразовое питание, содержать медсанчасть в г. Чернобыль, если рядом на более сложном, более важном, на более ядерно и радиационно опасном объекте вахтовый метод не организован. Как можно это объяснить, в чем такая необходимость? Но даже не в персонале дело, а в содержании всей инфраструктуры. Ведь в городе Чернобыле есть только производственно-отопительная котельная, а все остальное — офисы. Вот смотрите, работников ЧАЭС, офисных, это экономисты, бухгалтера, плановики, их всех мы вывели в Славутич. В Чернобыль же такие специалисты вахтово ездят, к примеру, из Киева. Почему бы их не вывезти в соседний г. Иванков, что за пределами зоны отчуждения? Ведь под них в Чернобыле создается вся инфраструктура, о чем говорилось.

Наши трудовики, ОТиЗ, сделали оценку графика организации работы в пункте захоронения РАО «Буряковке» и на комплексе «Вектор». Легко, в соответствии с КЗоТом, люди могут приезжать сюда со Славутича на работу и вечером уезжать. Но персонал сюда ездит каждый день из Чернобыля и обратно, это же дополнительные дозовые нагрузки на людей.

Поэтому как только мы, профессионалы, честно ответим на эти вопросы себе сами, можно говорить о дальнейшем. Повторюсь, что сегодня коллектив Чернобыльской АЭС в 10-километровой зоне отчуждения в состоянии организовать и сделать работу в полном объеме. Нужен государственный подход, не местечковость. Мудрость руководителя заключается в том, чтобы организовать работу так, чтобы никого не выбросить «за борт», и пример ЧАЭС показывает, что мы

лектив этого не понимает, нужно, чтобы само руководство ему это донесло, и коллектив сам эти изменения произвел. Либо ему произведут их извне, и тогда это будет жестоко и очень больно.

Поэтому я хочу предприятия зоны отчуждения, за исключением «Чернобыльбеса» и «Чернобыльводэксплуатации», на них не претендую, они должны быть отдельно, а вот все, что связано с обращением с РАО и материалами, готов эти предприятия «втиснуть» в себя, дать им зарплату на уровне станции, лучший социальный пакет, и организовать работу в соответствии с правилами и стандартами ЧАЭС.

— Каких решений вы ждете, хотите от вышестоящих органов власти, руководителей государства?

— К сожалению, за все годы независимости мы так и не сумели выстроить эффективную, сбалансированную систему власти. Все управление государством находится в ручном режиме и зависит от принятия решения отдельными людьми. Вот яркий пример, на котором можно увидеть глубину той пропасти кризиса государственного управления, которое требует изменения. 13 февраля прошлого года у нас случился обвал на крыше маззала разрушенного блока. Понятно, что финансирование для этого не было предусмотрено никакого, наоборот, требовалось дополнительное. Самое удивительное, что через два дня после этого обвала состоялось заседание профильного комитета Верховной Рады Украины. Его представители во главе с председателем сюда приехали, ознакомились с реализацией международных проектов, снятием ЧАЭС с эксплуатации и приняли на этом заседании обращение к Кабинету Министров с расписанием мероприятий, которые необходимо было выполнить. Перед 26 апреля, когда стало понятно, что Президент Украины посетит ЧАЭС, сюда поехали все, начиная от «социального» министра, которая провела совещание, дала необходимые протокольные поручения и поставила их на контроль. Потом прибыл профильный вице-премьер, сделал то же самое. 26 апреля приезжает Президент Украины, мы подготовили ему перечень критических вопросов.

Президент в моем присутствии главе своей администрации дает соответствующие поручения. После этого в мае мы готовим Обращение к Премьер-министру Украины по решению тех же вопросов, в том числе и по закрытию того же проема маззала и обеспечению на эти цели финансирования. Глава правительства завизировал это письмо и дает поручение в Минфин, Минэкологии и т.д. Катастрофа заключается



себе создаете социальную среду, в которой жить будет невозможно. Если вы не можете провести реорганизацию, в результате которой люди не пострадают, значит, вас зря назначили руководителем, который должен смотреть вперед, на опережение.

Когда я принял Чернобыльскую АЭС, на ней работало около 4000 человек. Сейчас — 2626 людей. Вы когда-нибудь слышали об акциях протеста, недовольствах, жалобах... Это и называется умением проводить реформы таким образом, чтобы они были направлены для людей, а не наоборот. Мы снизили численность персонала, при этом никаких социальных потрясений ни в городе Славутиче, ни в трудовом коллективе. Но для этого нужна совместная работа профсоюзного актива, администрации и самого коллектива, который должен понимать, что изменения неизбежны.

— Игорь Иванович, какие сегодня, на ваш взгляд, есть злободневные вопросы, которые требуют совместных усилий и администрации, и профсоюзного актива по их решению?

— Я искренне рад, что за эти два с небольшим года, когда коллектив ЧАЭС избрал новый состав профкома, где председателем Максим Иванович Орлов, мы, наконец, получили боевую единицу, которая реагирует порой даже быстрее, чем администрация. К примеру, на недавнее заявление перед журналистами министра экологии Мохника Андрея Владимировича, что, дескать, эффективного вывода из эксплуатации ЧАЭС можно добиться, если провести там значительное сокращение работающих (см. «АУ» №35. — Прим. ред.). Я был приятно удивлен, когда Максим Иванович и профкомовцы с разгона, так сказать, стали поднимать соответствующие вопросы, когда делаются такие недопустимые заявления для коллектива... Мне очень приятно, что сегодня в таких случаях не одна администрация станции борется. Действительно, мы с вами в принципе сталкиваемся с катастрофической некомпетентностью тех людей, которые высказывают подобные мысли. И я с большим удовлетворением вижу, как профсоюзный комитет и ЦК Атомпрофсоюза Украины позволяют такие вещи своевременно останавливать и говорить тише, тише, товарищи, давайте-ка будем более взвешенными и сбалансированными в своих решениях. Сегодня очень остро стоит проблема компенсации затрат Пенсионному фонду на выплату льготных пенсий, сейчас это уже 85 млн. грн., до конца года будет больше 100 млн. грн. Таких средств у нас нет. Очень надеюсь, что этот вопрос вместе с общественностью города Славутича, совместно с ЦК Атомпрофсоюза все-таки удастся решить.

Хотелось бы, чтобы мы добились и того, чтобы Премьер-министр Украины Яценюк А.П. посетил площадку Чернобыльской АЭС и воочию увидел, что коллектив ведет достойную работу по реализации международных проектов и снятию ЧАЭС с эксплуатации.

Конечно, у нас есть недостатки, но системных злоупотреблений, нарушений финансовой дисциплины, бюджетного законодательства нет. Более того, когда мы эти недостатки выявляем сами у себя, мы с ними боремся нещадно. У нас недавно выявлены были областной фининспекцией недочеты, в том числе, связанные с закупками. 17 выговоров объявлено, полностью расформирован отдел закупок, начальник цеха и два его заместителя уволены со станции. заместитель главного инженера переведен на другую работу. И профком вынужден был с этим соглашаться активно. Поэтому мы такие производствен-

ные отношения культивируем и формируем, чтобы людям смотреть спокойно в глаза.

— Честно говоря, но у вас были конфликтные ситуации с профсоюзом?

— Скажу вам, что Игорь Иванович в 40 лет, и сейчас когда 50, это два разных человека. Жизненная мудрость приходит, когда мы созреваем как руководители, когда начинаем понимать и сознавать огромную ответственность перед людьми. За то, что ты принимаешь решения и какие последствия у тебя потом возникнут. Поэтому, когда были раньше эти конфликты, надо быть честным, они были, я еще, наверное, став руководителем, не созрел как личность для этого. Теперь я кардинально пересмотрел свои отношения с атомным профсоюзом. Потому что профсоюз — это, действительно, единственная, движущая защитная сила, говорю не лукавя, под знаменем которой люди должны объединяться. Потому что мы вступаем в жесточайшую фазу капитализма. Капиталист, чтобы он ни говорил, каким бы он красивым ни хотел казаться, но у него главная задача — платить нам меньше, а работать мы должны больше. Другого варианта нет, этот строй можно называть шведским, японским социализмом, каким угодно. Возьмем преуспевающую страну Японию, отпуск у работника там 12 дней, а как достижение — 14 дней. Японец уходит утром на работу, остается и после работы, а ночью думает, как бы эту работу не потерять. Поэтому только профсоюз позволяет удерживать разумный баланс социального партнерства. Потому что реально мы можем достать трудящихся, людей бесконечной несправедливостью. Поэтому активно поддерживаю профсоюзное движение. Абсолютно не верю в политические партии, потому что каждая из них делается под кого-то, под какие-то задачи. Все-таки самое лучшее, что у нас осталось от социализма, — это трудовой человек. Вот когда сегодня я иду на собрание в цех по эксплуатации объекта «Укрытие», или в реакторный, или в цех по обращению с отработавшим ядерным топливом, то там сидят мужики, перед которыми хвостом не повянешь. Они в ядерно опасный объект «Укрытие» входят, им наши ужимки не нужны. Поэтому либо ты там руководитель и человек, либо ты жулик, вор, пустослов, болтун, либо диктатор. Тебе никто этого не простит, и коллектив тебя отторгнет, он тебя не примет. Вот я и говорю, что за очень многие годы научился главному — не хитрить перед людьми. Это чувство, понимаете, оно как раз и выравнивает отношения между администрацией и профсоюзом.

...В ходе разговора с генеральным директором ГСП ЧАЭС, хотелось бы отметить, что слово «коллектив» звучало рефреном. За всю историю ликвидации последствий катастрофы Чернобыльская АЭС переживала разные периоды. Сложнейшая экономическая ситуация, в которой сегодня очутилась Украина, общественно-политическое напряжение и военные действия на востоке страны не повлияли на состояние безопасности ЧАЭС, по графику сооружается новый безопасный конфайнмент. И какими бы ни были времена, трудовой коллектив станции верен своим традициям — всегда находить выход из создавшегося положения, сохранять сплоченность, отстаивать рабочую честь и справедливость. Как и прежде, ядром трудящихся атомной является первичная профсоюзная организация. Отрадно, что сейчас профком и администрация станции ведут одну политику — защищают права работающих, заботятся о нормальной и своевременно выплаченной заработной плате.

Беседовал Николай ВАРЧИН



умеем снижать численность персонала без социального напряжения.

— Игорь Иванович, как бы вы поступили с работающими в зоне отчуждения, которые, продолжая вашу мысль, могут быть просто выброшены за «борт» уже «вчера»?

— Давайте мы эту проблему будем решать постепенно и плавно. Для начала, как минимум, часть персонала, которая непосредственно в прямой производственной деятельности обращения с РАО не занята, давайте их переместим в г. Иванков, либо в г. Славутич. В зависимости от того, кому и где, как удобней. Зачем мы людей такого профиля держим в зоне отчуждения, опять же, бухгалтера, экономисты, трудовики. Дальше. По мере того, как будет происходить ротация персонала, а она неизбежна, то если эти офисы будут в Иванкове, сюда постепенно, планомерно устроятся на работу местные жители, а приезжие, что естественно, уйдут по возрасту на пенсию.

Речь не идет о внезапном и абсолютном сокращении, речь идет об оптимизации затрат, связанных с поддержанием в 30-километровой зоне защитных барьерных и санитарных функций. Уже имеются новые технологии, начиная от связи и кончая способами дезактивации. Другие организации сегодня разнятся производственной деятельностью и мы должны приводить ее в соответствие. Нельзя жить со старым багажом, нужны новые знания и современные подходы к организации работы. Если кол-

в том, что ни одно из «высоких» поручений не было выполнено вообще. Как человек, всю жизнь отработавший на атомных станциях, представить себе не могу, что я даю распоряжения своим подчиненным и они их не выполняют. Получается, страной у нас управляет не президент, ни премьер-министр, ни министр, а маленький клерк, который на визе Премьер-министра «Видлийти» пишет «...у рамках бюджетного финансирования» и все... Поэтому мы и говорим о том, что государство требует перезагрузки, оно крайне неэффективно, оно не умеет принимать решения и не способно их реализовывать.

Перемены сейчас должны быть везде, и люди должны их поддержать, и коллективы, они все должны быть в реформах заинтересованы и понимать их целесообразность. Должны быть локомотивы перестройки, люди, которые в каждом виде своей деятельности могут тянуть на себя прогрессивные изменения. К слову, НАЭК «Энергоатом» можно корпоративизировать, реформировать, но не за счет людей, такой грех на душу брать нельзя. Мы должны помнить и о том, что фактически все атомные электростанции — это, прежде всего, градообразующие предприятия, это инфраструктура атомных городков, это учителя, врачи... Мы что, хотим весь город «просадить»? А как потом там жить, там просто бандиты начнут по ночам бродить. Выбрасыванием людей на улицу, даже при условии, что вы поднимаете там рентабельность предприятия, вы

От редакции: Естественно, как опытный уже руководитель, в расцвете сил, ума и энергии, Игорь Иванович Грамоткин, также и амбициозен. Он хочет большего. Взгляды, утверждения гендиректора ЧАЭС о реформациях, поиске эффективных путей хозяйствования в зоне отчуждения в целом субъективны, несколько категоричны, но тем и ценны. Редакция «Атомника України» приглашает читателей к дискуссии на эту тему, ее оппонентов и приверженцев.

ЗВІТНА КОНФЕРЕНЦІЯ



Что волнует ветеранов ВостГОКа?

У входу во Дворец культуры ВостГОКа тепло приветствовали друг друга старые друзья-товарищи, ветераны всех подразделений комбината, которые собрались на отчетную конференцию. Пришли нарядные, улыбающиеся, в приподнятом настроении — ведь это один из хороших поводов для встречи и общения.

Были здесь и желтоводцы, и делегаты с Кировоградщины. В работе конференции приняли участие главный инженер ГП «ВостГОК» Виктор Пухальский, заместитель председателя городской ветеранской организации Владимир Юхник, представители администрации и профкома подразделений.

В ветеранской организации комбината насчитывается 4785 пенсионеров. В том числе ветеранов войны — 792, участников боевых действий и приравненных к ним — 57, труженников тыла — 735, воинов-интернационалистов — 27, участников ликвидации последствий аварии на ЧАЭС — 77, ветеранов труда — 2066, инвалидов — 257, одиноко проживающих — 404. В течение года 219 ветеранов ушли из жизни. Их память участники конференции почтили минутой молчания.

«Наша ветеранская организация работает активно. Это и встречи со школьниками, и экскурсии, культурно-массовая и спортивная работа, чествование участников Великой Отечественной войны и воинов-интернационалистов и др. Активно проводится волонтерская работа», — говорит председатель ветеранской организации Леонид Воронченко. В его докладе были отмечены активные волонтеры: Людмила Доронина, Надежда Шрамко, Анатолий Савченко, Любовь Бычкова, Людмила Старица, Ольга Посохова, Светлана Березовская, Флора Тынчерова, Тамара Филоненко, Анна Тищенко, Василий Акусок, Владимир Неплюй, Василий Новиков, Василий Сурай, Долина Карачевская, Любовь Летока.

Что же волнует наших ветеранов? Безусловно, вопросы социальной защиты. Беспокоит рост цен на продукты питания и медикаменты, увеличение тарифов на коммунальные услуги при том же уровне пенсий. Как отметил в

своем докладе Л. Воронченко, «вопреки ст. 22 Конституции Украины, Закон «О статусе ветеранов войны и гарантиях их социальной защиты», как и Закон «О социальной защите детей войны» меняли в худшую сторону 19 раз, и из 27 льгот выполняется всего 7». Поэтом та помощь и поддержка, которую ветераны получают от комбината и профсоюза — очень существенная. На оказание благотворительной помощи нуждающимся инвалидам, малоимущим, на мероприятия к праздникам и памятным датам совместным решением дирекции и профкома на год выделены денежные средства в сумме 340 тыс. грн. Ко Дню Победы по 300 грн. от совета ветеранов получили фронтовики, порядка 300 ветеранов-горняков получили премии или материальную помощь ко Дню шахтера на общую сумму свыше 25 тыс. грн. За год 147 ветеранов получили путевки в санатории и пансионаты, а 148 оздоровились в профилактории СМСЧ-9, многие отдохнули на базах отдыха.

В обсуждении докладов приняли участие Борис Шумихин, Светлана Бондарева, Евгений Борисенков, Виталий Краснокуцкий, Владимир Юхник и др. Рассказал о текущих вопросах жизнедеятельности предприятия Виктор Пухальский, он также заверил собравшихся, что все вопросы, замечания и предложения, прозвучавшие на конференции, не останутся без внимания.

Участники конференции работу совета организации ветеранов ГП «ВостГОК» признали удовлетворительной, утвердили отчет ревизионной комиссии, по итогам конференции было принято соответствующее постановление.

Подготвила Елена КУБАРЕВА, фото автора

ПІДТРИМУВАТИ УКРАЇНУ — ЦЕ ЗАХИЩАТИ СЕБЕ

ВІДНОВЛЕНА ТЕХНІКА — НА ПЕРЕДОВУ

У Нетішині ентузіасти завершують відновлення та модернізацію багатопроцесяного транспортного засобу із легкою бронєю (БТ-ЛБ), якого чекають українські військові, котрі відстоюють Україну в ході антитерористичної операції на сході нашої держави. Ініціатором такої акції виступили міський голова Нетішина Олександр Супрунюк та його перший заступник Павло Скиба, який нині формує загін бійців у зону АТО. Саме він звернувся до знайомих, що працюють у Генеральному штабі Збройних Сил Міністерства оборони України із пропозицією конкретної допомоги у лагодженні бойової техніки.

Відповідь, як мовиться, не забарилася. Військові запропонували відновити багатопроцесяний транспорт, що перебував на балансі військових міста Старокостянтинів. Для доставки бойової одиниці нетішинці відправили спеціальний транспорт.

Спочатку до відновлення транспортного засобу долучився голова Нетішинської міської організації Української

спілки ветеранів Афганістану Василь Пундик. На підтримку прийшли колишні воїни-інтернаціоналісти та багато інших небайдужих людей з-поміж активістів профспілкової організації Хмельницької АЕС.

— Нам ще ніколи не доводилося відновлювати військову техніку, — розповідає технічний директор фірми «Weld Group» Микола Козачук. — Консультувались у спеціалістів оборонної промисловості. Товщина броні тягача лише десять міліметрів. Цього недостатньо, щоб протистояти артилерійському обстрілу кумулятивними снарядами, пряме попадання яких спопелює все, що знаходиться у танку чи бронетранспортері. Панацеєю може стати спеціальний кумулятивний захист.

До спеціалістів фірми долучився підприємець Сергій Бондарчук. Відтак швидко освоїли методику виготовлення спеціального захисту. Сама ж процедура потребує великої кількості якісного металу, тому не зайвою стала допомога багатьох жителів міста енергетиків, працівників Хмельницької АЕС, які зібрали

кошти на придбання матеріалу.

Для модернізації тягача спеціалісти фірми використували сучасне зварювальне обладнання. У кожного своє технологічне завдання. Над відновленням багатопроцесяного транспортного засобу із легкою бронєю поряд із технічним директором Миколою Козачуком трудяться Сергій Бондарчук, Сергій Кучерський, Олександр Капуш, Валерій Божик, Богдан Омелянчук. У ремонті паливної системи допоміг слюсар транспортного цеху Михайло Коїнов, а електрообладнання — начальник лабораторії уніфікованого

комплексу технічних засобів та програмно-технічного комплексу цеху теплової автоматики та вимірювань Хмельницької АЕС Олександр Гульчук.

«Все для фронту, все для перемоги!» Ця фраза стала крилатою ще на початку сорокових років минулого століття. Життєві реалії вкотре зробили її актуальною.

Олександр ШУСТЕРУК
На знімку: Микола КОЗАЧУК разом із колегами — Сергієм БОНДАРЧУКОМ та Валерієм БОЖИКОМ відновлюють багатопроцесяний транспорт.

Фото автора



Навчальні курси тривають

Генеральний директор ВП «Южно-Українська АЕС» Володимир Лісниченко відвідав полігон військової частини 3044 Національної гвардії України з охорони об'єктів Южно-Українського енергокомплексу, де проходить навчання та відновлення загальновійськової навички персоналу ДП НАЕК «Енергоатом». Він побував на стрільбищі, на якій дві групи, що загалом нараховують 29 осіб, відпрацювали навички стрільби з пістолета Макарова, спостерігав за процесом навчання на занятті з евакуації пораненого з поля бою. Там же в неформальній обстановці дав коротку прес-конференцію для журналістів центральних ЗМІ, які у складі третьої групи з 20 осіб проходили прискорений курс «молодого бійця».

Під час діалогу Володимир Лісниченко відповів на запитання щодо кваліфікації ядерного палива транснаціональної компанії «Westinghouse», продовження бу-

дівництва третього гідроагрегату Ташлицької ГАЕС і реконструкції системи техводопостачання. Журналістів також цікавили надійність фізичного захисту об'єктів Южно-Української АЕС, заходи, що реалізуються в рамках продовження терміну експлуатації другого енергоблоку, та ситуація з диспетчерськими обмеженнями. Проте головною темою все ж таки залишалося оволодіння навичками військової майстерності. Зокрема, він сказав: «Неспроста навчання персоналу загальновійськовою навичкою організоване саме на базі в/ч 3044. Наша АЕС розташована на півдні України і ми робимо все можливе, аби ця військова частина та персонал атомної станції були боєздатними. Можна з упевненістю сказати, що ми готові до будь-яких несподіваних дій».

Навчальні курси з оновлення загальновійськової навички для другої групи оочих сформувати або відновити знання та уміння в основних військових дисциплінах під керівництвом досвідчених інструкторів почалися 6 жовтня та дійдуть кінця 17-го. До групи увійшли 10 працівників ЮУАЕС і 19 співробітників дирекції ДП НАЕК «Енергоатом».



ПРОФСПІЛКИ ЗА ГІДНУ ПРАЦЮ І ДОБРОБУТ ЛЮДИНИ

ЯК ПРАЦЮЄМО І ЖИВЕМО: УКРАЇНА І ЄВРОПА

ГІДНА ПРАЦЯ — ЦЕ СТАБІЛЬНА ЗАЙНЯТІСТЬ НА ВИСОКОЕФЕКТИВНИХ РОБОЧИХ МІСЦЯХ

Лише 10 млн. працівників мають постійні робочі місця, за рахунок чого утримується 35 млн. населення. Рівень безробіття в Україні, за офіційними даними, становить 9%, а фактично — у декілька разів вищий. Є реальна загроза скорочення до 1 млн. робочих місць. В умовах неповного робочого часу працює 717,0 тис. осіб, або 7,9% українських працівників. Це призводить до занепаду вітчизняної економіки, зниження заробітної плати та зростання бідності населення.

ПРОФСПІЛКИ ПРОПОНУЮТЬ:

— прийняти та реалізувати Державну програму сприяння легальній зайнятості населення, збереженню, створенню і розвитку сучасних робочих місць у сфері виробництва вітчизняних товарів і послуг з метою забезпечення зайнятості населення працездатного віку на рівні 70% відповідно до середньоевропейського рівня зайнятості; з метою модернізації виробництва та впровадження новітніх техніки і технологій забезпечити, у тому числі при приватизації державних підприємств, щорічне підвищення рівня оновлення основних фондів підприємств не менш як на 10% від їх початкової вартості, залучення інвестицій, підвищення освітнього та кваліфікаційного рівня працівників за рахунок роботодавців.

ГІДНА ПРАЦЯ — ЦЕ ГІДНА ЗАРОБІТНА ПЛАТА

Мінімальна заробітна плата в Україні 7 грн. 30 коп., або 0,56 дол., за годину при тому, що згідно з розрахунками ООН погодинна заробітна має становити не менше 3

доларів. Зараз базовий тарифний розряд ЄТС на 366 грн., або на 30% менший за мінімальну заробітну плату. Середня погодинна зарплата в країнах ЄС становить 23,7 євро, а в Україні у серпні 2014 року — 1,22 євро за годину. Наприклад, учителі в середньому на рік отримують в Угорщині — 14,46 тис. дол., у Нідерландах — 57,87 тис. дол., а в Україні — 2,5 тис. дол. Лікари у Чехії — 32,4 тис. дол., у Фінляндії — 68 тис. дол. за рік, а в Україні — 2,3 тис. дол. за рік.

ПРОФСПІЛКИ ПРОПОНУЮТЬ:

Передбачити в Стратегії-2020 проведення реформи системи оплати праці, яка б забезпечувала:

- частку оплати праці у валовому внутрішньому продукті України не нижче 60%;
- частку заробітної плати в операційних витратах реалізованої продукції (робіт, послуг) не нижче 30%;
- розмір мінімальної погодинної заробітної плати відповідно до рекомендацій ООН;
- збільшення заробітної плати з метою досягнення її частки в структурі загальних доходів населення 65%. Заборгованість з виплати заробітної плати в Україні на 1 вересня 2014 року становила 1 424 млн. грн. Причому 72% — на економічно активних підприємствах, а це 251 тис. осіб. У країнах ЄС взагалі відсутня проблема заборгованості з виплати заробітної плати.

З метою ліквідації зарплатних боргів

ПРОФСПІЛКИ ВИМАГАЮТЬ:

- законодавчо ввести економічну відповідальність роботодавців у разі затримки зарплати;
- створити гарантійну установу для забезпечення виплат зарплат при банкрутстві підприємства.

ГІДНА ПРАЦЯ — ЦЕ ЛЕГАЛЬНІ ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ

Рівень «тіньової» економіки в Україні суттєво перевищує аналогічний показник таких європейських країн, як Угорщина (20,0%), Чехія (19,0%), Словаччина (18,0%), Норвегія (7,0%), Швеція (6,0%). В Україні майже 50% заробітної плати знаходиться в «тіні», що становить 200 млрд. грн. У неформальному секторі економіки зайнято 4,8 млн. осіб, або 23,6%.

ПРОФСПІЛКИ ВИМАГАЮТЬ передбачити в Стратегії-2020 прийняття та реалізацію відповідної Державної програми.

ГІДНА ПРАЦЯ — ЦЕ БЕЗПЕЧНІ УМОВИ ПРАЦІ

Кожний четвертий український робітник працює в умовах, які не відповідають санітарно-гігієнічним нормам. Майже половина працівників не мають засобів індивідуального та колективного захисту від шкідливих виробничих факторів. І як наслідок — щороку отримують професійні захворювання близько 7 тис. працівників. Травмуються у середньому 13 тис. і гине 1,3 тис. осіб.

ПРОФСПІЛКИ ВИМАГАЮТЬ повноцінного фінансування загальнодержавної програми поліпшення безпеки та гігієни праці на робочих місцях. Фінансової участі у цих заходах роботодавців через колективні договори. Запровадження в Україні європейських стандартів безпеки — запорука збереження життя та здоров'я працівника.

ГІДНА ПРАЦЯ — ЦЕ НАДІЙНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ

Рівень ВВП на душу населення (за паритетом купівельної спроможності) в Україні — 8 508 дол. У ЄС — 35 116 дол. (Болгарія — 15936 дол., Австрія — 43085 дол.). Прожит-

ковий мінімум в Україні — 72 євро. У Польщі — 400 євро, Бельгії — 1552 євро.

Офіційна величина прожиткового мінімуму для працездатних осіб (1218 грн.), а отже, й розмір мінімальної заробітної плати, занижені порівняно з фактичним розміром прожиткового мінімуму для працездатних осіб, скорегованим на податок на доходи фізичних осіб (1628 грн.), на 410 грн., або на 33,7%. За січень-серпень ц.р. працівники, які отримують заробітну плату у межах заниженого прожиткового мінімуму, вже недоотримали понад 200 млн. грн.

Офіційна величина прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб (949 грн.), а отже, й розмір мінімальної пенсії за віком, у серпні ц.р. були занижені порівняно з фактичним розміром прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб (1089 грн.) на 140 грн., або на 14,7%. Майже половина пенсіонерів отримує пенсії нижчі за межу бідності, яка у 2013 році становила 1187 грн.

Частка соціальних допомог у структурі доходів населення України становить 40,8%, при тому, що доходи від праці мають складати основу життєдіяльності населення. Заборгованість населення з оплати житлово-комунальних послуг на кінець липня 2014 р. становила 11,0 млрд. грн.

ПРОФСПІЛКИ ВИМАГАЮТЬ передбачити в Стратегії-2020 етапність приведення соціальних стандартів і гарантій — передусім прожиткового мінімуму, мінімальної заробітної плати, мінімальної пенсії — до європейського рівня. За п'ять років, реалізуючи «Стратегію реформ-2020», ініційовану главою держави, Україна має підійти до рівня життя в сусідніх країнах — членах ЄС. Реформи повинні стати результатом спільних зусиль усіх гілок влади, бізнесу і громадянського суспільства.

Федерація профспілок України

МИ ТАК ЖИВЕМО, ПРАЦЮЄМО, ВІДПОЧИВАЄМО



Конкурс, котрий заставляє думати, генерувати нові ідеї...

Після літнього затишшя настає осінь, а з нею і конкурс — «Ми так живемо...», куди, уже в шестнадцятий раз. Поки йдуть репетиції передстоящих концертів, в фойє культурно-делового центру «Молодежний», як предвкусшення великого, довгого свята, починають розвешувати стінні газети і встановлювати конструкції. С недавніх пор вони стали предметом цього традиційного змагання і отримали назву «газета-інсталяція».

Більше того, без них цей конкурс ми уже не представляємо. І я навіть скажу чому: все-таки дуже важко кожен раз робити газету, не схожу на минулої, і на те, що висять поряд. Тому результати експериментів со стінної печатью можна побачити найрізноманітніші, а об'єднання їх в одну картину — це тема. В цьому році вона — «Запорозької АЕС — 30 років».

... і лампочки горять!

В цьому році тон задає газета-інсталяція електричного цеху, зроблена в стилі електричної опори з усіма деталями. Вона вражає, і при найближчому рас-

Вот это да...

Всього в цьому в конкурсі в 2014 році взяли участь 13 цехів, газет вийшло 14, тому що служба головного метролога представила два екземпляри — інсталяцію і панно. Обидва газети чудові, да і виконані дуже добротно, з фантазією. Все, хто на них дивиться, говорить: потрясаюче! Інсталяція зроблена в стилі ТВЭЛа в емблемі «Енергоатома». Сюрприз цікавий і неочікуваний: всередині ящиків — силуети людей різних професій за роботою. Названі члени журі додумали самі — «Вклад атомної енергетики і ЗАЕС в економіку країни».

СГМ не перший рік показує дуже високий рівень. І це дуже важко не кинути — все продумано, все закончено, точно і виважено. Панно — унікальна, по суті, робота з імітацією ручного шва. А на самому ділі — вишивка «шва» по ткани.

В українському стилі

Ще одна панно, об'ємне — служби контролю металу — веселе і святкове, на якому історія перемежується з сучасністю, теж служить украшением виставки, втім, як і позитивна «Елочка» цеха теп-



ками» з «Енергії» і чорно-білими фотосніжками: нічого, що зернистіми — от цього ще більше враження історичності. Ну да, ми пам'ємо їх «мастерок», а ще «каску з вистроєними домами»... І те газети вельми цікаві, оригінальні, а вот це просто за душу взяло.

Цех радіаційної безпеки в минулому році представив «каравелу» (а може, «бригантину»). В цьому році у них — дирижабль. Конечно, вражає. Тут і звернення до журі і до читачів, в якому описується, як зроблена конструкція, що там читати і що підсвічувати. На тонкій папері надписи на різних мовах, рукописні тексти про види енергії на Землі, ну і, конечно, висновок, що атомна енергія найкраща... «Дирижабль» отримав всебічне схвалення, при цьому отримав пропозицію — залишити його в музеї, тому що прекрасний експонат, особливо для дітей.

Цех господарського обслуговування і їх газета «Нам — 35». Уже другий рік як перешли вони від живописних форм до більш лаконичних, сдержаних. Тут все відзначили оригінальність форми — в стилі «гармошки» з 15 сторінок. А на сторінках цих — тексти о том, як живе ЦХО, працює і відпочиває підтримуючими фотографіями.

Всегда участвует в конкурсе стенгазет отдел ведомственной военизированной охраны. Думається, в цьому році заслуга Єлени Букши. Вместе з журналістом Т. Марченко і художником А. Логвиненко вони розказали «о службі — в шутку і не очень». По всьому видно, що вони люблять свій колектив і гордяться його досягненнями.

Оригінальною показала газета під назвою «Остров сокровищ ЦД» — цеха дезактивації. Правда, все відзначили, що несподівано було б, щоб представителі от поділення робили невеличку презентацію, тому що, як ні старалось журі, деякі задумки авторів все же залишились незгадан-

ними, хоча і цікавими. В даному випадку була помічена хороша ручна робота.

ВРХЛ, схоже, знайшла свій «конек» і їй подобається робити газети в такому, креативному стилі.

Як завжди, лаконично отримав газету з транспорту цеху. Вміст її — признание в любові городу Енергодару і атомній станції.

«Упорный, позитивный, талантливый коллектив»

Стенгазету управління виробничо-технологічної комплектації теж можна назвати оригінальною. І якщо портрети співробітників управління в «пчелиних сотах» — прийом не новий, то знахідка послужила власне випуклою аббревіатурою, схопившись з слів «упорный, позитивный, талантливый коллектив», і своєобразний «сборник» з статей, написаних об УПТК в різні роки в газеті «Енергія» — це в прозі. А самі о собі — конечно же, в стихах!

Ми любимо цей конкурс за те, що він заставляє думати, генерувати нові ідеї, підстерігає творче початок і приносить задоволення от отриманого результату. А вель і правда, змагання це дуже демократичне, і тут навіть не треба бути великим художником — важна ідея, а за решткою не стане. Ну і, виходячи з того, що «нам номінацій не жалко», в конкурсі стінних газет 2014 року місця розподілились так. В номінації «стенгазета класическая»: 1 місце — УС, 2 місце — ЦХО, 3 місце — ОБВО. В номінації «газета-інсталяція»: 1 місце — ЭЦ, 2 місце — СГМ, 3 місце — ЦРБ. В номінації «панно»: 1 місце — СГМ, 2 місце — СКМ, 3 місце — УПТК + профком. В номінації «візитка»: 1 місце — УПТК.

В завершенні хочеться сказати, що у газет, займаючи призові місця, рівень дійствительно високий і вибирати між ними було складно, особливо між двома першими. При цьому друг другу по заміслу і вполющенню газетами-інсталяціями.

Ірина ВОЛОДИНА

АТОМНИЙ СПОРТ

На призи профсоюзного комітета ГП НАЭК «Енергоатом»

В началі жовтня в Южноукраїнске відбувся III міжнародний традиційний турнір по боксу.



В змаганнях, котрі обслуговувала досвідчена бригада судей в складі 10 рефері міжнародного класу, взяли участь 120 учасників з України і Молдови.

Змагання проводились по трьох вікових категоріях: школярі, молодь і дорослі. Було проведено понад 100 поєдинків в різних вагових категоріях. Перші місця зайняли: Васильченко Дмитрій, Выхол Олег, Катков Євгеній, Пузырук Василь, Даншин Олег (Южноукраїнск), Магурин Арман, Солятецький Андрій (Енергодар), Булач Сергій (Кузнецовск). В другому місці: Борей Антон, Фуркаленко Віталій, Добровольський Артем, Манойленко Андрій (Южноукраїнск), Рещиков Максим, Тунч Денис,

Радчук Владислав (Кузнецовск).

Третє місце у Денисенко Алексія (Енергодар) і Букача Александра (Южноукраїнск).

Головний спонсор змагань Профсоюзний комітет ГП НАЭК «Енергоатом», адміністрація і профсоюзний комітет ОП ЮУАЕС.



КРЕДИТ

на вигідних умовах

для співробітників
Вашого
підприємства



Ваш
персональний
менеджер:

Євген (050) 443 98 96

Ренесанс Кредит

Можлива сума кредиту становить від 1 000 грн до 30 000 грн на споживчі потреби готівкою, процентна ставка від 9% до 16% річних, щомісячна комісія від 1,3% до 2,6%, одноразова комісія за надання кредиту 5%, страховий тариф від 0,5% до 1,4%, термін кредитування від 12 до 36 місяців. Спрямована сукупна вартість кредиту залежить від обраної програми кредитування та може складатися з урахуванням процентної ставки, щомісячної комісії та одноразової комісії, від 44% до 98% від суми кредиту. АТ «БАНК РЕНЕСАНС КАПІТАЛ». Ліцензія НБУ № 222 від 17.10.2011р. 020002, м. Київ, вул. Раїси Окіпної, 8-Б. www.rccf.ua



смотрению — еще больше, потому что это надо было придумать! Все, естественно, загорается при включении — лампочки ведь там не зря. А не просто лампочки, а три фазы: А, В, С — желтый, зеленый, красный... ну, электрикам объяснять не надо. А рядом — лампочка Ильича, двумя цветами символизирующая Украину. Есть и пейзаж — наш полуостров в первозданном виде, еще до того, как сюда ступила нога электрика.

Своей инсталяцией электроцех показал прошлое, настоящее и будущее Запорозької АЕС — потому что опору украшає ще одна гірлянда, но не звичайних ізоляторів, а флажків, на котрих написано: «1000000000000 кіловатт в 2015 році!». Хороші устремлення. Думається, станція підтримає.

ловой автоматики и измерений, декорированная четвертичными о жизни цеха и фотографиями, обработанными в стиле «ретро». Напоминает она нам о том, что Новый год уже не за горами.

Рядом — большая газета в национальном украинском стиле — совместная работа профсоюзного комитета станции и учебно-тренировочного центра, на которой один только рушник — настоящее произведение искусства. На фото все, естественно, в вышиванках. Получилось патристично, нарядно, дружно.

«Из светлого прошлого...» По соседству расположилась классическая стенгазета управления строительства, отметившего в этом году свое 20-летие. Называется она «Из светлого прошлого...» и заполнена текстами — настоящими газетными «хрони-



Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна